

ook de natuurvrienden in ons land een groote dienst. Al is Noord-Canada een heel eind ver weg en al bestaat daar ginds nog hier en daar de wildernis, die wij bij ons niet vinden kunnen, Long heeft zooveel leuke en innige ontmoetingen gehad met de gewone dieren waarvan hij houdt en hij beschrijft ook meer avontuurlijke gevallen, zoo levendig en teekent zoo vol fijne bijzonderheden, dat het altijd een lust blijft hem te volgen op zijn tochten en met hem te rusten en te studeeren om en bij zijn bivac in de wildernis.

De vertaling van Mej. R. Stoffel geeft drie verhalen die tot de fijnste en mooiste behooren welke Long in zijn vele werken heeft geschreven; het leven van een konijntje, een vos en een eekhoorn is er zoo scherp en juist in geteekend, dat het karakterschetsen zijn geworden.

E. HEIMANS.

De Boomklever-invasie. Eerstens aan hen die mij door het verschaffen van inlichtingen en mededeelingen, zoowel schriftelijk als mondeling, in de boomkleverzaak van dienst waren, mijn hartelijken dank. Van verschillende zijden mocht ik bericht ontvangen dat *Sitta cacsia* dezen winter veel meer voorkomt dan andere jaren, en dat er zelfs meestal 2 à 3, soms 4, exemplaren tegelijk zijn waar te nemen. Ook zijn alle berichtgevers het er over eens, dat de vogels hun schuwheid bijna geheel hebben afgelegd, en geen andere vogels (meezen vooral) op den voerbak dulden. Zoover ik thans kan nagaan, houdt de boomklever zich dezen winter in vrij grooten getale op in Arnhem (waar ik er 17 dezer herhaalde malen langs de Singels en in de parken zag) over Oosterbeek, Heesum, Renkum en Wageningen tot Utrecht. Van de tusschengelegen plaatsen vermeld ik nog Rhenen, Amerongen en Driebergen, waar hij eveneens zeer algemeen is in dit seizoen. In Rhenen zag ik ze zelfs eenige keeren op een voerbakje, van een Amerongschen vogelvriend vernam ik hun verschijnen daár, terwijl zij in Driebergen o.a. op het bij de kostschool, »Mon desir« verschaft eten komen, zooals een leerling verhaalde. Uit Utrecht schreef prof. Nijland mij, dat hij ze in zijn tuin (grenzende aan het Servaaspark) van het einde van den zomer af had waargenomen (2 à 3 vogels geregeld) zoodat in ieder geval de beschrijke streek langs den Veluwerand, en verder de Utrechtsche heuvelrij, zich in een druk bezoek van den interessanten boschvogel mag verheugen. In Ede, Bennekom en Lunteren merkte ik ze ook telkens op, en ik denk, als ieder waarnemer eens in zijn buurt rondkijkt, dat ze nog op vele plaatsen van ons land onopgemerkt blijven rond te scharrelen tusschen de wintervogeltjes. Meldt het bij gelegenheid eens als ge ze ziet! (Volgens *D. L. N.* van 15 Dec. j.l. is de klever in Zelhem (ten N. O. van Doetinchem) en Clarens ook al gesignaleerd. Naar aanleiding van een vraag, gedaan op een vergadering van onze afdeling der Nederl. Nat. hist. Ver., door den voorzitter, bleek, dat vele leden den vogel in hun tuin hadden. Waaraan deze plotselinge opkomst (in andere jaren toch zijn ze vrij zeldzaam) is toe te schrijven, weet ik niet. Daarin kunnen wellicht onze entomologische vrienden hun ornithologische confraters van dienst zijn. Uit Wassenaar ontving ik n.l. een briefkaart van den heer H. Dunlop, die mij het volgende meldt: ... misschien komen zij nu naar de menschen, omdat er uit hoofde der koude zomers, minder insecten zijn dan anders. Iemand doet mij opmerken, dat er in den afge-loopen herfst haast geen vlinders waren op plaatsen waar men ze anders steeds vond. Als dat waar is, zou de kwestie spoedig zijn opgelost. Weten onze entomologen er meer van? Nog ontving ik een schrijven van mej. Ada Prins Visser te Sliedrecht, waar *S. cacsia* de laatste dagen ook gezien wordt, en ook in 't geheel niet schaars is. Daarover zijn trouwens alle waarnemers het eens. Wie er meer van weet, wordt beleefd verzocht zijn of haar bevindingen mee te deelen, dan kunnen we de enquête doorzetten. Bij voorbaat mijn dank.

Wageningen.

A. B. WIGMAN.

— Sedert einde September houdt zich in de omgeving van mijn huis een Boomklever (*Blauwspecht*) op, een gast, die ik nog nimmer de eer had aan m'n tafel te mogen ontvangen. In de achter mijn huis liggende weilanden en boomgaarden zag ik hem nooit. En sedert is hij daar gebleven en profiteert met de andere gasten van wat wordt aangeboden, ja speelt er zelfs de baas. 't Zelfde is gebeurd in verschillende tuinen midden in- of om Wageningen en zelfs in omliggende plaatsen tot Arnhem toe. In de bossen zie ik ze niet, waarmee ik bedoel natuurlijk: in 't bos is geen vermeerdering merkbaar. Hij komt tot in mijn openstaande tuindeur waar een voederblokje met hennipzaad hangt. Ook vertoont hij het wegstoppen van voedsel, en 't gebeurt dat de mussen 't hem afhandig maken. Maar daarover zullen we later eens praten, laat nu ieder — vooral uit mijn omgeving — meedelen wat hij van deze vogel gezien heeft en nog zal zien. We hebben hier stellig een merkwaardig — misschien ook een door z'n uitgebreidheid belangrijk verschijnsel.

Wageningen.

G. WOLDA.